

Köszöntelek Benneteket a hagyományos **Krisztus király** ünnepen: **Békesség nektek!**

A mai ünnep pontos neve: **Krisztus, a világmindenség királya**. Az evangéliumi történet pedig arról szól, hogy a Nagytanács elítélte és Pilátus kivégeztette Jézust. Pilátus előbb gúnyiratot tett az akasztófára: **I.N.R.I.**, vagyis Jesus Nasareus Rex Judeorum. (A Názáreti Jézus a Zsidók királya). Az akasztás után a Főtanács tagjai, a katonák és még a felfeszített gonosztevők is arra biztatják Jézust, hogy ha ő a Messiás, a zsidók királya, szabadítsa ki magát és **szálljon le a keresztről...** Arra gondoltam, ma gondoljuk át azt, hogy mi lett volna, ha Jézus leszáll a keresztről?

Előbb azonban **bánjuk meg bűneinket...** Szeressen minket a mi Atyánk, bocsássa meg bűneinket, és segítsen megmaradni az Ő Jézusa Útján.

Ének: Kyrie... Gloria...

Imádkozzunk! Istenünk, hogyan bírod elviselni, hogy csúfot úzunk belőled, amikor a Te Jézusodra hivatkozva „kereszténynek” mondjuk magunkat és az ő nevében fegyverrel harcolunk mi keresztények (Krisztus-hívők), még keresztények ellen is. Bocsáss meg nekünk, Te, aki élsz és szeretsz...

Evangélium Lukács könyvéből (23,33-43)

A nép báméskodva állt ott, a főemberek pedig így gúnyolták őt [Zsolt 22,8]: „Másokat megmentett, mentse meg most magát, ha ő a Krisztus, az Isten választotta!” A katonák is gúnyolták őt. Odamentek, ecettel kínálták, és azt mondták: „Ha te vagy a zsidók királya, szabadítsd meg magadat!” Felirat is volt fölötte: „Ez a zsidók királya.” A megfeszített gonosztevők közül az egyik szidalmazta: „Nem a Krisztus vagy te? Szabadítsd hát meg magad, és minket is!” De a másik leintette ezekkel a szavakkal: „Nem félsz Istentől? Hiszen te is ugyanazt a büntetést szenveded! Mi ugyan jogosan, mert tetteink méltó büntetését vesszük, de ez itt semmi rosszat sem cselekedett.” Aztán így szólt: „Jézus, emlékezz meg rólam, mikor eljössz országodba.” Ő azt felelte neki: „Bizony, mondom neked: még ma velem leszel a paradicsomban!”

Mi lett volna, ha Jézus leszáll a keresztről? Próbáljuk elképzelni.

1) A néző közönség

A keresztgerenda ott magasodott a Koponyák hegyén. Rajta függött a **Názáreti**, a zsidók Királya. Jobbról és balról két kivégzésre ítélt **gonosztevő**. Alattuk a hegyoldalon körben a kíváncsi, báméskodó **tömeg**. És ott vannak a **Főtanács** emberei, ott a **katonák**, a hatalom megtestesítői.

Kaifásnak, a **szadduceus** párti főpápnak minden ravaszságát össze kellett szednie, hogy el tudja ítélni ezt az álmódosítót. A **farizeus** pártiak a szívük mélyén még benn a Főtanácsban is bizakodtak, hogy egy nemzeti hős vagy éppen maga a Messiás jött el ebben a vándor-prófétában. Pilátus a gúnyiratával csak tovább idegesítette őket.

És akkor az akasztófa alatt kitör belőlük a tudatalatti, vagy nagyon is tudatos **várakozás**.

2) A drukkerek

A Főtanács tagjai kezdik: Figyelj, Jézus! Gyorsan elfolyik a véred. A százados már markolja a kardját, hogy beléd döfje. A katonák már készülnek a vas rudakkal, hogy összetörjék lábszárcsontodat. **Rajta, Jézus!** Még van néhány perc, hogy bizonyítsd, te vagy a Messiás, az Isten Szentje. **Szállj le a keresztről és hiszünk neked!**

A római katonák jó poénnak tartják az zsidók ötletét. Világos, hogyha ő a csodatévő király, annyit igazán megtehet, amit akármelyik indiai fakír. **Hé, Király!** Ugrás, húzd ki a kezed és lábad a szegekből, táncolj nekünk egyet!

Az akasztófahumor még **a két felakasztottra** is átragad. Az egyik ocsmányul **káromkodni** kezd, a másik könyörög: **Szabadítsd ki magadat és minket is.** (Ő kap is ígéretet, hogy a paradicsomkert fái közt fogják még ma együtt elkölteni a vacsorát).

A **tömeghez** is elér a csúfolódás, és szolgamódra egyre hangosabb a kiáltozás: Szabadító, szabadítsd ki magad! Majd egyre fokozódik: Messiás, szállj le a keresztről! Király, szabadíts fel minket!! Majd felzúg a tömeg, mint egy futballmeccsen: **Szállj már le! Szállj már le!**

3) A Messiás

A Messiás pedig haldoklik: **„Atyám a kezedbe ajánlom lelkemet...”** De egyszer csak... Mi történik? Jézus váratlanul felemeli a fejét, majd leveszi jobb kezét a kereszterendáról. Aztán lassan leveszi a bal kezét is. Majd mindenféle erőfeszítés nélkül kiemeli mindkét lábát a szálfá vasszögéről, és pihe puhán a földre szökken. Jobbra és balra int, és a **két lator** is a földre huppan. Ő pedig tekintetével végig pásztazza a **tömeget**, majd áthatóan nézi a **Főtanács** embereit, a **katonákat** és a **gonosztevőket**. A hegyen dermedt csend.

4) A hatás

A néma döbbenetből elsőnek ocsúdik fel egy **főtanácsbeli farizeus**. Ordítva tör utat magának: **Hozsanna, hozsanna!** Megadta a jelet az **Magasságbeli**. És a földre veti magát a Názáreti előtt: Bocsáss meg! Hozsanna neked! Áldott, aki az Úr nevében jött! A Tanács emberei meglepetten néznek. A többi farizeus párti is hozsannázásba kezd. A **szadduceus** kollaboránsok félrehúzódnak. A **római katonák** pedig bambán néznek egymásra, és egerutat keresnek a megfutamodásra. De a **százados**, aki a kardot tartotta, vezényel: Állj! **Ez az ember valóban igaz, az Isten fia!** A katonák megállnak. A **jobb lator** leborul a Názáreti előtt: **Üdvözlégy Király!**

Ekkor már morajlani kezd a **tömeg**, az Isten adta nép, és ütemesen kiáltja: **Ki-rály, Ki-rály, Ki-rály...**

5) A Király

Minden szem a **Királyra** szegeződik. Ekkor ér oda egy **maroknyi csapat** valahonnan a távolból. Az egyiknek **kard** villog a kezében. Örömujjongással kiabál: **Hozsanna! Mester**, te vagy a Krisztus, az Isten fia! Jött egy **tépett örült** is, mint aki az utolsó pillanatban meggondolta az öngyilkosságot. Kezében egy darab kötelet fog. Ő csak odamegy a Királyhoz, eldobja a kötelet és megcsókolja a Mestert: **Üdvözlégy, Király!**

A Király pedig némán áll, nézi a kis csapatot, a barátait, akik most a Főtanács farizeusaival és a dezertőr római századossal tanácskoznak. A **villámtanácskozás** végén a Tanácstag Jézus elé áll: **Király! Az Istenért, a hazáért, a népünkért!** A köteles csókolódzó kikapja **Kéfa** barátja kezéből a **kardot** és átszellemlen nyújtja oda Jézusnak.

6) A véres kard

A **Mester átveszi** a kardot véres kezébe. Majd lassan a magasba emeli azt, és így kiált: **A Seregek Urának, Istenének nevében – előre!**

Hatalmas **győzelmi kiáltás** tör föl a Koponyák hegyén, úgy, hogy az, az egeket veri. A tömeg megindul a Messiás után, vissza a városba, a római helytartósághoz, az **Antónia várhoz...**

A hír futótűzként terjed, és a húsvéti ünnepekre a fővárosba felzarándokolt **minden 12 évesnél idősebb zsidó férfi** egy emberként csatlakozik a menethez...

Az Antónia vár tetején pedig ott áll a római császár helytartója, **Poncius Pilátus**, aki már készültségbe helyezte a római légiót... A római hadsereg csak a **parancsra** vár...

--- **Testvéreim!** Ezt a **Krisztus Királyt** ünnepeljük!? Elképzelhetetlen. Ilyen Krisztus nincsen!... De van! A keresztény civilizáció! Jézus nevében! A szomszédban keresztények gyilkolják egymást. Jórészt keleti ortodox és nyugati katolikus és protestáns katonák. Gyilkos keresztények. Parancsra teszik? De teszik? Kinek a parancsára? Az igazi Jézus soha nem adott ki ilyen parancsot. Az ő parancsa így szól: **„Péter, tedd a hüvelyébe kardodat!”** **„Szeressétek egymást!”** És még azt is mondta: **„Szeressétek ellenségeiteket!”**

Krisztus nem szállt le a keresztről! Ő **Jézus**, aki inkább meghalt... Úgy tűnik örökre...

[Kovács László elmélkedése elhangzott 2022. november 20-án a Bokorportán és online kapcsolódással]